

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прзз 17/2019
27.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула, Радмиле Драгичевић Дичић, Мирољуба Томића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Драгицом Вранић, као записничарем, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз бр. 535/19 од 18.10.2019. године против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Прокупљу I-5 Пр 2118/18 од 05.03.2019. године и решења Прекршајног апелационог суда, Одељење у Нишу II-204 Прж бр. 15984/19 од 01.08.2019. године, у предмету прекршаја, у јавној седници већа, одржаној дана 27.11.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УСВАЈА, ПРЕИНАЧУЈУ СЕ** пресуда Прекршајног суда у Прокупљу I-5 Пр 2118/18 од 05.03.2019. године и решење Прекршајног апелационог суда, Одељење у Нишу II-204 Прж бр. 15984/19 од 01.08.2019. године, тако што Врховни касациони суд окривљено ... „АА“ ДОО са седиштем у ... у улици, ... локал ..., као правно лице, са матичним бројем, ПИБ ... и окривљено одговорно лице у правном лицу ББ, од оца ... ЈМБГ ..., са пребивалиштем у ..., улица ... број ...,

ОСЛОБАЂА ОДГОВОРНОСТИ

-да је дана 24.08.2018. године у 19,00 часова ... „АА“ ДОО са седиштем у ..., правно лице пружало услуге обезбеђења, према сачињеном плану обезбеђења манифестације „...“ у .., у центру града, а противно одредбама члана 12. став 4. Закона о приватном обезбеђењу („Службени гласник РС“ бр. 104/13 и 42/15), пропустило да месно надлежној полицијској управи МУП-а Републике Србије достави лекарска уверења о годишњој провери психофизичке способности за свако физичко лице коме је издата лиценца Министарства, а услед пропуштања дужног надзора од стране директора ББ, као одговорног лица у правном лицу, што је утврђено дана 24.08.2018. године од стране Одељења полицијске управе у Прокупљу, надлежног за праћење и надзор над приватним обезбеђењем и детективском делатношћу приликом ванредног надзора,

-чиме би правно лице извршило прекршај из члана 77. став 1. у вези са чланом 12. став 4. Закона о приватном обезбеђењу и одговорно лице у правном лицу прекршај из члана 77. став 2. у вези става 1. тачка 1. истог закона.

Трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Прекршајног суда у Прокупљу I-5 Пр 2118/18 од 05.03.2019. године окривљено правно лице ... „АА“ ДОО са седиштем у ... и окривљено одговорно лице у правном лицу ББ са пребивалиштем у ..., оглашени су одговорним зато што је дана 24.08.2018. године у 19,00 часова ... „АА“ ДОО са седиштем у ..., правно лице, пружало услуге обезбеђења, према сачињеном плану обезбеђења манифестације „...“ у ..., у центру града, а противно одредбама члана 12. став 4. Закона о приватном обезбеђењу („Службени гласник РС“ бр. 104/13 и 42/15), пропустило да месно надлежној полицијској управи МУП-а Републике Србије достави лекарска уверења о годишњој провери психофизичке способности за свако физичко лице коме је издата лиценца Министарства, а услед пропуштања дужног надзора од стране директора ББ, као одговорног лица у правном лицу, што је утврђено дана 24.08.2018. године од стране Одељења полицијске управе у Прокупљу, надлежног за праћење и надзор над приватним обезбеђењем и детективском делатношћу приликом ванредног надзора, за шта су осуђени на новчану казну и то правно лице ... „АА“ ДОО са седиштем у ... у износу од 50.000,00 динара, а окривљено одговорно лице управном лицу ББ у износу од 25.000,00 динара, под претњом доношења посебног решења о начину извршења неплаћене новчане казне, а обавезани су и на сношење трошкова поступка у износу од по 2.000,00 динара, под претњом принудног извршења. Поступајући по заједничкој жалби браниоца окривљених, Прекршајни апелациони суд, Одељење у Нишу је решењем II-204 Прж 15984/19 од 01.08.2019. године одбацило жалбу бранилаца окривљених као неблаговремену.

Против пресуде Прекршајног суда у Прокупљу I-5 Пр 2118/18 од 05.03.2019. године и решења пресуде Прекршајног апелационог суда Одељење у Нишу II-204 Прж 15984/19 од 01.08.2019. године, Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тач. 3) и 4) у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима и повреде материјалног прекршајног права из члана 265. став 1. тачка 1) истог закона. Наводи да је након што је, предметни прекршај учињен а пре доношења првостепене пресуде, донет Закон о изменама и допунама Закона о приватном обезбеђењу који је објављен у "Службеном гласнику Републике Србије" број 87/2018 од 13.11.2018. године, са ступањем на снагу осмог дана од дана објављивања, у коме радња која се окривљенима ставља на терет – пружање услуга приватног обезбеђења без достављања МУП-у лекарског уверења о провери психофизичке способности за свако физичко лице коме је издата лиценца, више није предвиђена као прекршај, односно прекршај је декриминализован. Поред тога наводи да су нејасни разлози у првостепеној пресуди у делу који се односи на изречену новчану казну за коју је наведено да је прописана у распону од 100.000,00 до 1.000.000,00 динара за правно лице, односно 25.000,00 динара до 80.000,00 динара за одговорно лице и да им је изречена минимална новчана казна. Ово стога што је у закону који је важио у време извршења радње прекршаја био прописан распон новчане казне од 100.000,00 до 500.000,00 динара за правно лице и у распону од 5.000,00 до 50.000,00 динара за одговорно лице, док је законом који је важио у време доношења првостепене пресуде тај распон повећан на 100.000,00 до 1.000.000,00 динара за правно лице односно 25.000,00 до 80.000,00 динара за одговорно лице у правном лицу. Предлаже да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијану пресуду и решење

и списе предмета врати првостепеном суду на поновну одлуку или да преиначи побијану пресуду и решење и прекршајни поступак против окривљених обустави.

Врховни касациони суд је обавестио о седници већа Републичког јавног тужиоца, који, иако уредно обавештен, није приступио.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду и решење на основу одредбе члана 286. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС" 65/13, 13/16 и 98/16), Врховни касациони суд је нашао да је захтев основан.

Одредбом члана 6. став 1. Закона о прекршајима прописано је да се на учиниоца прекршаја примењује закон, односно пропис који је важио у време извршења прекршаја. Према ставу 2. истог члана ако је после учињеног прекршаја једном или више пута измењен пропис, примењује се пропис који је најблажи за учиниоца.

Из списка предмета произлази да су побијаном првостепеном пресудом окривљено правно лице ... „АА“ ДОО са седиштем у ... и окривљено одговорно лице у правном лицу ББ са пребивалиштем у ..., оглашени одговорним зато што је дана 24.08.2018. године у 19,00 часова ... „АА“ ДОО са седиштем у ..., правно лице пружало услуге обезбеђења, према сачињеном плану обезбеђења манифестације „...“ у ..., у центру града, а противно одредбама члана 12. став 4. Закона о приватном обезбеђењу („Службени гласник РС“ бр. 104/13 и 42/15), пропустило да месно надлежној полицијској управи МУП-а Републике Србије достави лекарска уверења о годишњој провери психофизичке способности за свако физичко лице коме је издата лиценца Министарства, а услед пропуштања дужног надзора од стране директора ББ, као одговорног лица у правном лицу, што је утврђено дана 24.08.2018. године у од стране Одељења полицијске управе у Прокупљу, надлежног за праћење и надзор над приватним обезбеђењем и детективском делатношћу приликом ванредног надзора, чиме је правно лице извршило прекршај из члана 77. став 1. у вези са чланом 12. став 4. Закона о приватном обезбеђењу, а одговорно лице у правном лицу прекршај из члана 77. став 2. у вези става 1. тачка 1. истог закона. Истом пресудом за учињени прекршај изречена им је новчана казна, и то окривљеном правном лицу у износу од 50.000,00 динара и окривљеном одговорном лицу у правном лицу у износу од 25.000,00 динара.

Врховни касациони суд налази да се основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је побијана пресуда обухваћена битном повредом одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тач. 3) и 4) у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима, као и да је донета уз повреду материјалног прекршајног права из одредбе члана 265. став 1. тачка 1) истог закона.

Ово стога што је радња која је у прекршајном поступку окривљенима стављена на терет - пружање услуга приватног обезбеђења без достављања МУП-у лекарског уверења о провери психофизичке способности за свако физичко лице коме је издата лиценца, у време извршења, била санкционисана одредбом члана 77. ст. 1. и 2. Закона о приватном обезбеђењу ("Службени гласник РС" бр. 104/13 и 45/15), као прекршај. Међутим, у међувремену је, након што је прекршај извршен и поднет захтев за покретање прекршајног поступка а пре доношења првостепене прекршајне пресуде, дошло до измене прописа, тако што је 21.11.2018. године ступио на снагу Закон о изменама и допунама Закона о приватном обезбеђењу, објављен у "Службеном

гласнику РС" бр. 87/2018 од 13.11.2018. године. Наведеним изменама у Закону о приватном обезбеђењу пружање услуга приватног обезбеђења без достављања МУП-у лекарског уверења о провери психофизичке способности за свако физичко лице коме је издата лиценца више није санкционисано као прекршај.

Имајући у виду изнето, Врховни касациони суд је нашао да је после учињеног прекршаја дошло до измене прописа и да је Закон о изменама и допунама Закона о приватном обезбеђењу ("Службени гласник РС" бр. 87/18 од 13.11.2018. године) блажи за учиниоце јер наведеним законом почев од 21.11.2018. године радња која се окривљенима ставља на терет више није прописана као прекршај.

Како је побијана првостепена пресуда донета након што радња која се окривљенима ставља на терет више није прописана као прекршај, основано Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости истиче да је донета уз битну повреду одредбе прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) и 4) у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима и повреду материјалног прекршајног права из одредбе члана 265. став 1. тачка 1) истог закона.

Поред тога, образложење првостепене пресуде нејасно је у делу који се односи на изречену новчану казну јер није јасно који закон је примењен и на основу чега је суд нашао да је казна изречена у минималном износу, што представља битну повреду одредбе прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима.

Како су окривљени ослобођени одговорности да су извршили прекршај из члана 77. ст. 1. и 2. Закона о приватном обезбеђењу, Врховни касациони суд је одлучио да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда а на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима.

С обзиром на све изложено, Врховни касациони суд је нашао да је поднети захтев основан, па је на основу члана 287. став 4. у вези са чланом 250. став 1. тачка 1) Закона о прекршајима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 27.11.2019. године, Прзз 17/2019

Записничар,
Драгица Вранић,с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић